

[Aage Andersen]

Jeg skal kun gentage, hvad jeg sagde før. Forbundet for offentligt ansatte og dets over 100.000 medlemmer er ikke medlemmer af FTF og kan som følge deraf ikke repræsenteres af FTF.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
 vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

[Af Arne Melchior (CD) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 9. Fremsat 9/11 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Centrum-demokraternes forslag til lov om ændring af radioloven af 1973 er i alt væsentligt en uændret genfremsættelse af det radiolovforslag, som var til første behandling her i tinget den 7. marts i år. Jeg skal derfor ikke gentage de bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser, som jeg fremsatte i marts. De indvendinger, jeg dengang havde imod centrum-demokraternes radiolovforslag, har samme gyldighed i dag.

Forslaget er stort set uændret, men de almindelige bemærkninger indeholder dog en uddybning af, hvad der efter centrum-demokraternes opfattelse er udslag af uklarhed i den gældende radiolovs krav til Danmarks Radio om alsidighed i programudbudet. Da forståelsen af alsidighedsbegrebet i radioloven er et hovedpunkt for centrum-demokra-

terne, vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til den gældende ordning.

Den centrale bestemmelse findes i radiolovens § 7, stk. 1, som har følgende ordlyd:

»Danmarks Radio har til opgave at udsende radiofoni og fjernsynsprogrammer, som omfatter nyhedsformidling, oplysning, underholdning og kunst, og som er bestemt til modtagelse af almenheden her i landet. Ved programlægningen skal der lægges afgørende vægt på hensynet til informations- og yttringsfriheden, og der skal i programudbudet tilstræbes den størst mulige alsidighed.«

I bemærkningerne står, at det alsidighedskrav, der stilles, ikke kan forlanges opfyldt for den enkelte udsendelse, men at kravet gælder det samlede udbud af udsendelser. Der står yderligere i bemærkningerne, at man ved bestemmelsens affattelse har søgt at gøre det klart, at alle synspunkter og holdninger bør kunne komme til orde i Danmarks Radios udsendelser.

Med henvisning til den praksis, der havde udviklet sig omkring den tidligere radiolovs krav om alsidighed i udsendelserne, blev den nugældende formulering af § 7, stk. 1, tiltrådt af kulturudvalget og vedtaget af tinget.

Radiatorådet har i sine almindelige retningslinjer for programvirksomheden i Danmarks Radio fra 1977 gentaget disse krav og understreget, at man ved alsidighed skal forstå både en forpligtelse til at lade minoriteterne komme til orde med synspunkter og holdninger og et krav om, at særinteresser ikke dyrkes ensidigt på bekostning af almenhedens synspunkter og holdninger.

Radiolovens bestemmelser savner ikke noget i tydelighed og klarhed, og det er derfor uden bund i virkeligheden, når centrum-demokraterne påstår, at uklarhed i loven gør det umuligt for radiatorådet at opfylde sin tilsynspligt.

Efter min opfattelse er det en farlig vej at betænde, hvis man i loven pinder ud i den mindste detalje, hvad Danmarks Radio må og ikke må i sin programvirksomhed. Hver særregel vil gøre det vanskeligere at anlægge en helhedsvurdering. Loven giver den mindretalsbeskyttelse, som betyder, at informationsfrihed og yttringsfrihed ikke kun bliver tomme ord.

Min mening om lovforslaget har ikke ændret sig siden marts, og jeg kan derfor fortsat ikke tilslutte mig centrum-demokraternes for-